

Forhold, som vi leve under for Tiden, kan det vel ikke nytte at stille Forslag om en saadan Statskontrol eller obligatorisk Kontrol. Men Højre maa vedblivende holde paa, at Statskontrollen yder den bedste, ja, den eneste, virkelig betryggende Sikkerhed.

Til Lovforslagets Detailler har jeg kun nogle ganske faa Bemærkninger at gøre. I § 1 staar der, at „Varen skal være stemplet paa en ved Sundhedsvedtægtsbestemmelse fastsat Maade, der viser baade dens Beskaffenhed og Stemplingsstedet og bestemt adskiller sig fra Stempelingen af indført Kød.“ Saa vidt jeg har kunnet forstaa denne Sætning, tænkes der ikke paa Kød, der indføres fra Udlandet, men paa Kød, der er indført fra Kommuner, hvor der ikke er Kontrol. Imidlertid er Udtrykket uklart. Jeg mener, det burde bestemmes mere koncist. Det Kød og Slagteaffald, der omhandles i § 2, yder ikke den Garanti som Kød fra offentlige Slagtehus og Eksportslagterier. Man foreslaar i denne § 2 indført enkelte Forandringer og Skærpselser, og disse Forandringer ere i alt Fald Forbedringer, selv om jeg ikke mener, at den kommunale Kødkontrol i Retning af Betryggelse kan staa Maal med den i § 1 nævnte.

§ 4, 3die Stykke, er noget nyt. Justitsministeren bemyndiges derved til at indføre Regulativer om, at Varen under Transporten skal beskyttes mod Tilnavning, hvad enten den sker ved private eller offentlige Transportmidler. Det er jo altid noget, men det er dog neppe tilstrækkeligt, at Kødet ikke tilsmudses. Det burde tillige paabydes, at Kødet ikke maa forsendes sammen med ildelugtende Ting, saaledes at fersk Kød ikke, som det nu ofte er Tilfældet, forsendes sammen med Fisk.

Til disse Enkeltheder skal jeg indskrænke mig, idet ogsaa jeg vil anbefale en kort og velvillig Udvalgsbehandling.

Bjerre: Det foreliggende Forslag er jo som fra flere Sider bemærket en Revision af den nugældende Lov, og de foreslaaede Forandringer ere i alt væsentligt Forbedringer. Det havde for 5 Aar siden sine Vanskeligheder at faa Forslaget vedtaget. En hel Del Byer mente at sidde inde med særlige Rettigheder ifølge deres Vedtægter. Det kneb derfor med at faa en ensartet Ordning, da en hel Række Byer havde forskellige Sundhedsvedtægter og Forskelligheder paa en hel Række andre Omraader. Der gik ligesom et Suk

gennem det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) Foredrag: de Byer, der havde ofret meget paa deres Slagtehus og indført Slagtetvang og en effektiv Kontrol, følte sig brøstholdne ved, at der blev indført Varer udefra. Det var det, vi i 1898 maatte have knækket med Magt. Eksportslagterierne, der sende for 60—70 Mill. Kr. Flæsk og 30 Mill. Kr. Kød, tilbød enhver Kontrol, forlangte, at Ministeriet skulde ansætte Dyr læger, men saa vilde vi ogsaa have Lov til at indføre til Byerne de Dele, der kunde sælges af Affaldsproduktionen. Men Byraadene sagde: Nej, vi ville have en af Byen ansat Dyr læge; vi vise Fædre i Randers og andre Steder antage en Dyr læge som Kontrolør, han er den eneste sagskyndige, og at Minister, Autoriteter og de øverste Sundhedsveterinærer sige, at en af Ministeriet ansat Mand kan ogsaa bruges, bryde vi os ikke noget om. Det maatte vi have knækket, man maatte ikke i Udlandet kunne sige: Jeres Varer tages ikke for sunde i Danmark, Hovedstaden København, Odense, Randers o. s. v. ville ikke tage imod dem, der maa derfor være noget muggent ved det. Der blev saa nedsat en Kommission for at søge at faa en ensartet Kontrol med den indenlandske og udenlandske Handel. Det lykkedes ikke, man maatte derfor skille det ud og lave den indenlandske Kødkontrol, som vi fik for 5 Aar siden, og som vi nu skulle revidere. Det ærede Medlem fra Randers (Mortensen) og det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) sige, at vor Eksport-Kontrol er ringe. Det er den ikke. Den Kontrol, der førtes og føres paa Slagterierne, er ikke ringere, snarere bedre, end den kommunale. De Kommuner, der slagte til Eksport, skulle ganske vist have en af Landbrugsministeriet anerkendt Dyr læge, men de Kommuner, der ikke eksportere, kunne godt have en kommunalt ansat Mand. En Mand, der er ansat af Ministeriet, mener jeg ikke, er en ringere Kontrol.

Om selve Forslaget vil jeg sige, at det er en Forbedring, at Afgiften er falden bort. Det har ogsaa allerede det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen) sagt. Det var jo en rent økonomisk Historie, et Skatteobjekt, som Byerne ikke kunde være bekendt. Derimod er Bestemmelsen i § 7 om Trikinundersøgelse en stor Ulempe, som ikke godt kan passere. At der kan være enkelte ældre Svin, der skulle ind under Kontrollen, er jo ikke umuligt. Men naar der ellers faktisk